

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

Στιχηρά Προσόμοια Σταυρώσιμα

Ἦχος βαρὺς

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου [TO ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἴνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπεργάσῃ, βροτὸς γέγονας Ὑπεράγαθε, καὶ σταυροῦσαι, δόξα τῇ δόξῃ σου.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτε Σταυρῶ σε δῆμος Ἑβραίων, Λόγε, κατεδίκασε, γῆ ἐσειέτο, καὶ ἡλίου σέλας ἐκρύπτετο.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ ἥλιος ἐσκότασεν Ἐλεῆμον, σταυρουμένου σου, καὶ ἡ κτίσις συνεκλονεῖτο, κρᾶζουσα· Δόξα σοι.

Ἔτερα, τῆς Θεοτόκου

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας [TO ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Κλινόν μοι τὸ φιλάγαθον οὖς σου, δεομένῳ Πανάμωμε, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς τοῦ σοῦ με προσώπου, μηδὲ πόρρω πέμψῃς τῆς σῆς βοήθειας· δόλω γὰρ ὁ δόλιος, σπουδάζει ἀπολέσαι με, παραλόγοις πάθεσι, κινεῖ τὴν καρδίαν μου, σὺ δέ με συντήρησον, ὅλον τῆς αὐτοῦ βλάβης ἀμέτοχον.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὅφελος οὐδαμῶς ἐκ τῆς ὕλης, ὦ ψυχὴ μου γενήσεται, περὶ ἣν σπουδάζεις εἰς μάτην τοῦ βίου, περὶ ἣν ἐκτῆκεις σαυτὴν ταῖς φροντίσι, πᾶσαν οὖν τὴν μέριμναν, ἐπίρριψον πρὸς Κύριον, τὸν κρῖναι σε μέλλοντα, καὶ δάκρυσι βόησον· Δέσποτα φιλάνθρωπε, σῶσόν με πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὄνομα εὐλαβείας Παρθένε, ἐμαυτῷ ἔξω θέμενος, παίγνιον πορνείας, ἐντὸς χρηματίζω, καὶ ἀλαζονείας, γέλωσ καθορώμαι· θηρίοις γὰρ δυσίν, ὡς ἀντιμάχοις, παραδέχομαι ἐξ ἀπροσεξίας· διὰ τοῦτο ρύσαι με· σὺ γὰρ ἀγαλλίαμα, πέφυκας ψυχῆς μου καὶ πεπιοίθῃσις.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ῥήματα ἐν τῷ τόκῳ σου Τέκνον, δι' ὧν χαροποιᾶ πρώην ἤκουον, προσεδόκων, χαρᾶς ἐμπλησθῆναι, καὶ χαροποιῆσαι, ψυχᾶς τεθλιμμένης, ταῦτα δὲ πρὸς λύπην μετετρέπη, τῇ σταυρώσει σου ἐναργῶς τὰ πράγματα· ἡ λύπη γὰρ τήκει με, καὶ θανεῖν προήρημαι, πληρούσης τῆς λύπης τὴν καρδίαν μου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Α'. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικούντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ ξύλου, ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας τοῦ διαβόλου, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλείον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνουσί, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἢ ὁμοούσιος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας TO AKOYTE

Τέτρωμαι τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, ἐν Σταυρῷ καθορώσά σε, τὸν ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν στερεοῦντα, καὶ καθάπερ δῆριν ἐκτείναντα πόλον· βλέπω γὰρ γυμνὸν κατεσφαγμένον σε κρεμάμενον, καὶ θανεῖν Υἱέ μου νῦν, αἰροῦμαι παμφίλτατε, φρίξον γῆ καὶ σεισθητι, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος δακρύουσα.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος βαρὺς TO AKOYTE

Ὁ δι' ἐμέ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Ὁ δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ράθυμον, τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἐν τῷ Σταυρῷ ὀρώσα, τὸν Υἱόν σου κρεμάμενον, ὡς Μήτηρ θρηνωδοῦσα, τὴν αὐτοῦ ἐμεγάλυνας, φοβερὰν συγκατάβασιν, ἀπειρόγαμε Δέσποινα.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον, τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστέ τὸ τοῦ Σταυροῦ σου, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν νοσοῦντων, καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν ἐκούσιόν σου σταύρωσιν, Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Ὁ δι' ἡμᾶς τὴν ἐκούσιον, καταδεξάμενος σταύρωσιν, σύντριψον ἐχθρούς, μὴ εἰδότας σε Θεὸν ἀληθῆ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὅτε προσηλώθης βουλήσει, καὶ ὑψώθης τῷ Σταυρῷ σου, ἡ Θεοτόκος παρισταμένη ἔλεγε· Κύριε Κύριε, οὐδεμιᾶ γυναικὶ συνέβη τὸ ἄλγος μου, Θεὸν σε ἐπίσταμαι ἐκ τῶν θαυμάτων, καὶ ἰδοὺ βλέπω σε, νεκρὸν ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, ἀλλ' ἀνάστηθι, ὡς εἶπας, τριήμερος, ἵνα χαίρουσα, βοῶ σοι· δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα ἕτερα

Ὁ τοῦ Ἀδάμ τὸ κατάκριμα, ξύλω Σταυροῦ ἰασάμενος, ἴασαι ἡμῶν τὰ συντρίμματα τῶν καρδιῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικὸν

Ἅγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεςιν δωρηθῆναι ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων, δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἀσπόρως συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου Παρθένε Θεοτόκε, ὄνπερ κατεῖδες ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον· ἄπαυστως οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς

Χριστὸς ξύλω πέπταυκε τὴν ξύλου βλάβην. Ἄσμα Ἰωσήφ

Ῥδὴ α' Ἦχος βαρὺς

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ, τὸν Φαραῶ ἐν θαλάσση Ἐρυθρᾷ, ἐπινίκιον ὠδὴν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασαι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Χριστὸς ὑψούμενος Σταυρῷ, πρὸς ἑαυτὸν πάντας εἴλκυσε πιστοῦς, καὶ κατέρραξεν ἐχθρόν, ἅπαντας τὸν καταπτώσαντα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ῥεῖθρον ζωῆς μοι Ἰησοῦ, ἐκ ζωηφόρου ἐπήγασας πλευρᾶς, καὶ ἐνέκρωσας ἐχθρόν, Δέσποτα νεκρὸς γενόμενος.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκετηρίαν τῷ Χριστῷ, ὑπὲρ ἡμῶν οἱ Ἀθλοφόροι ἐκτενή, προσηνέγκατε φρικτῆς, ἅπαντας ῥυσθῆναι κρίσεως.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοβαρευόμενον ἐχθρόν, ταπεινωθέντες ὑμεῖς διὰ Χριστόν, κατεπτώσατε σοφοί, Μάρτυρες τῇ θείᾳ χάριτι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἀνατείλαντα ἐκ σοῦ, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ἐν Σταυρῷ καθορώσα, θρηνωδεῖς, Δέσποινα τοῦτον δοξάζουσα.

Ἄλλος, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ διαβιβᾶσαντι, τὸν Ἰσραὴλ ἐν Ἐρυθρᾷ

θαλάσση, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τερπνότατον ἄσμάτων, ὠδὴν θεοτερπῆ, εὐχαριστίας ἔνεκα προσφέρομεν, τὸ Χαῖρέ σοι Ἀγνή, ὅτι ἐκ θλίψεως χαράν, ἡμῖν ἐβράβευσας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ἐλέους σου τὴν χάριν, καὶ τῆς σκέπης τὴν ἰσχύν, οὐ σιωπῶμεν Παρθένε πανύμνητε, κηρύττομεν δὲ νῦν, ὅτι κινδύνων χαλεπῶν, ἡμᾶς διέσωσας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ ποικίλων λυτρωθέντες, πειρασμῶν καὶ συμφορῶν, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις Πανύμνητε, φάλλομεν θερμῶς, εὐχαριστίας σοι φωναίς, ὠδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κροσσωτοῖς κεχρυσωμένη, ὡς χρυσοῖς ταῖς ἀρεταῖς, καὶ ταῖς τοῦ Πνεύματος χάρισι Πάναγνε, ὡς νύμφη τοῦ Πατρός, ὠραῖσθεῖσα ἀληθῶς, ἐδείχθης Μήτηρ Θεοῦ.

Ὁδὴ γ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις, βοᾷ μελωδοῦσα· Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὕμνει τὸ πνευμά μου.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁ ἀπαθὴς κατ' οὐσίαν, πῶς πάθος ὑπέστης; ὁ τὴν ζωὴν μοι ἐμπνέων, πῶς θνήσκεις ἐν ξύλῳ; Μέγα σου τὸ ἔλεος, καὶ ἡ μακροθυμία σου.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταυρῷ ληστῶν μέσον Λόγε, ἀδίκως ἀνουψώθης, καὶ ἐδικαίωσας πίστει, τὸν σὲ ἐπεγνωκότα, Κτίστην πάσης κτίσεως, ἐθελουσίως πάσχοντα.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ξέσεις σαρκὸς καρτεροῦντες, χειρῶν τε ἀφαιρέσεις, καὶ τῶν ποδῶν καὶ παντοίων, μελῶν Ἀθλοφόροι, δόξης ἐπετύχετε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερβολῇ τῶν βασάνων, ἐνθέως λαμπρυνθέντες, τὴν ὑπερβάλλουσαν δόξαν, Σοφοὶ νῦν κληροῦσθε, πάντοτε πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύσιν ἡμῖν ὀφλημάτων, ἀγνή Παρθένε δίδου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἢ τὸν Σταυρῶ παγέντα, ἄνθρωπον γενόμενον, Θεὸν Λόγον κυήσασα.

Ἔτερος, τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, καὶ τὸ τῆς γῆς θεμέλιον ἐδράσας, ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέλημά σου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ τῆς χαρᾶς, τῆς θείας μεγαλείου, ὡς παροχὴν ἡμῖν τῆς σωφροσύνης, εὐχαριστίας φωναῖς, προφθάσωμεν εὐσεβῶς, χαιρετίζοντες αὐτήν, ὡς προστασίαν ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ διὰ σοῦ, ῥυσθέντες τῶν κινδύνων, καὶ διὰ σοῦ χαρᾶς ἐπιτυχόντες, Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὡς δοτήρα ἀγαθῶν, καὶ προστάτιν εὐκλεῆ, πάντες δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καταλλαγὴν, παισμάτων καὶ κινδύνων, τὴν θεϊκὴν πρεσβείαν σου πλουτοῦντες, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς αἰτίαν ἀγαθῶν, ἀνυμνοῦμεν σε πιστῶς, εὐχαριστίας φωναῖς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῆς χαρᾶς, πηγὴ τῆς ἀθανάτου, βρύεις χαρᾶς τὰ ρεῖθρα ἰαμάτων τοῖς κινδυνεύουσι, καὶ σῶζεις πάντας Ἀγνή, ὡς ἀναοὺς ἡμῶν, ἀγαθοδότις Θεοῦ.

Ῥδὴ δ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου, καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁραιότατος καθάπερ βότρυς, Σταυρῶ ὑψώθης, εὐφροσύνης γλεῦκος Δέσποτα, ἐναποστάξας φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Πολυῶδυνα ἀνθρώπων πάθη, ἔπαυσας Λόγε, πάθος Δέσποτα ἐκούσιον, ἐν τῇ σαρκί σου δεξάμενος.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐτραυμάτισαν τῷ τραυματοῦσθαι, οἱ Ἄθλοφόροι, τὸν πολέμιον καὶ ὤφθησαν, ἰατροὶ τῶν παθημάτων ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παρετάξαντο πρὸς τοὺς τυράννους, οἱ Ἄθλοφόροι, καὶ νικήσαντες ἐστέφθησαν, νικητικοῖς διαδήμασι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπεκύησας ἄνευ σπορᾶς, Παρθένε τὸν Λόγον, τὸν Σταυρῷ ἐξαφανίσαντα, τὴν φθορὰν ἀγαθότητι.

Ἄτερος, τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐκάλυπεν οὐρανοὺς Χριστὲ ὁ Θεός, ἐν τῇ σῆι οἰκονομίᾳ, ἡ ἀρετὴ τῆς ἀφράστου, σοφίας σου Φιλανθρωπε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπάξιόν σοι ὠδὴν, τὸ Χαῖρε Ἄγνη, οἱ ῥυσθέντες τῶν κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Παρθένε, γηθόμενοι προσάγομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπήγειρον καθ' ἡμῶν, κινδύνους πολλούς, τῶν παθῶν αἱ ἁμαρτίαι· ἀλλὰ ἡ θεία σου σκέπη, ἡμᾶς Ἄγνη ἐρρύσατο.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐχάριστόν σοι ὠδὴν, ψυχῆς ταῖς χερσίν, ἐπισείομεν Παρθένε, τοῖς θείοις ὕμνοις σκιρτώντες, ἐκ θλίψεως ῥυσθέντες πολλῆς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μακάριοι ἀληθῶς, οἱ σέβοντές σε Θεοτόκε Παναγία, ὅτι ἐν σοὶ ἁμαρτίας, καὶ θλίψεως ἐρρύσθημεν.

Ὡδὴ ε'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁρθρίζει τὸ πνευμά μου, πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι φῶς εἶ, καὶ τὰ σὰ προστάγματα, ἐγένοντο ἰάματα, τοῖς δούλοις σου φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἵψούμενος Δέσποτα ἐν ξύλῳ σαρκί, τὴν κτίσιν πᾶσαν, ἐκ βαράθρων χαλεπῶν, τῆς ἀγνωσίας εἴλκυσας, πρὸς γνῶσιν σου φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Κρανίου σε τόπῳ ἐξητήσαντο, λαὸς ἄνομος, σταυρωθῆναι Ἰησοῦ, τὴν κάραν τὴν ὀλέθριον, τοῦ ὄφεως συντριβοντα.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐστήσατε δυσσεβείας ρεύματα, Χριστοῦ Μάρτυρες, θείοις αἵμασιν ὑμῶν, καὶ Φαραῶ τὸν τύραννον, ἐν τούτοις ἀπεπνίξατε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῖς ὄνουσιν ἀφειδῶς ξεόμενοι, ἐσπαράξατε, τοῖς ἐλέγχοις Ἀθληταί, καρδίας ματαιόφρονας, καὶ νικηταί γεγόνατε.

Σταυροθεοτόκιον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἠγίασεν ὁ Θεὸς τὴν μήτραν σου, ἀγία Σεμνή, κατοικήσας ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν Σταυρῷ ὑψούμενος, τὴν κτίσιν συνανύψωσε.

Ἴτερος, τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν, λάμπσον μοι φῶς νοερόν, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος, τῆς ἀβύσσου διώξας, καὶ τὸ πρωτόκτιστον φῶς, καταλάμπσας τῷ κόσμῳ, Δημιουργέ τοῦ παντός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀμαρτίας ἀναίρεσιν πιστῶν, Παρθένε τέτοκας, καὶ ἐκ κινδύνων καὶ πόνων, διεσώθη ὁ κόσμος· διὸ τὸ Χαῖρέ σοι, καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν, ῥυσθέντες ἐκ θλίψεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατασχεθέντες ποικίλοις πειρασμοῖς, ἄχραντε Δέσποινα, καὶ ἀθυμία καὶ θλίψει, καὶ δεινῇ περιστάσει, ἀπογνωσθέντες ἡμεῖς, εὐφροσύνης ἐλπίδα, σὲ ἐπλουτήσαμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς σωτηρίας φύλαξ τῶν πιστῶν, καὶ οἰκετῶν σου Ἀγνή, ἀποδιώκεις κινδύνους, καὶ φρουρεῖς ἀπημάντους· διὸ οἱ μέτοχοι, τῶν πολλῶν ἀγαθῶν σου, εὐχαριστοῦμεν ὡδαῖς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ῥυσθέντες διὰ σοῦ, ἀμαρτημάτων πολλῶν, καὶ ἀσθενείας καὶ πόνων, καὶ

κινδύνων χαλεπών, ἄχραντε Δέσποινα, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία, τῶν πιστῶν σου οἰκετῶν.

Ῥδὴ ς'

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ Ἴωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, ἡμεῖς δὲ σοι βοῶμεν·
Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Νοσήσασαν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, ἐπέφαναξ διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων,
καὶ ἰάσω τῷ Σταυρῷ καὶ τῷ πάθει σου.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ξύλω τὸ πρὶν ὁ Ἀδὰμ κατεκρίθη, ξύλω δὲ νῦν τοῦ Σταυροῦ δικαιούται, τὴν εἴσοδον λαμβάνων,
Παραδείσου καὶ τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἕμνουμέν σε τὸν Σταυρῷ ὑψωθέντα, δοξάζομεν τὸν ἀκάνθαις στεφθέντα, καὶ δόξη στεφανοῦντα,
τοὺς ἀνθρώπους Βασιλεῦ ὑπεράγαθε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λυμαντικὴν ἀπώσαμενοι βλάβην, οἱ Ἀθληταὶ τῆς εἰδωλομανίας, βασάνοις ὀμιλοῦντες καὶ
θανόντες, σὺν Χριστῷ βασιλεύουσιν.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ διωγμός, οὐ λιμός, οὐ γυμνότης, οὐ κίνδυνοι, οὐδὲ θάνατος ὅλως, τοὺς θεῖους Ἀθλοφόρους,
τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ διεχώρισαν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἕμνολογεῖς τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, καὶ θρηνῶδεῖς, ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα, αὐτὸν κατανοοῦσα,
Μητροπάρθενε ἀγνή παναμώμητε.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Βυθῷ ἀμαρτημάτων, περιπεσὼν Ἀγαθέ, ὡς Ἴωνᾶς ἐκ τοῦ κήτους βοῶ σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς
τὴν ζωὴν μου, καὶ σῶσόν με φιλόανθρωπε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγγέλων γλώσσαι Κόρη, τὰ σὰ ἐγκώμια, ἀνακηρύττειν οὐ σθένουσιν Ἀγνή, ἡμεῖς δὲ νῦν
δουλικῶς, δανεισάμενοι τὸ Χαίρε, τοῦ Γαβριὴλ προσφέρομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς βάθος ἀθυμίας, καὶ περιστάσεως, ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, πεπτωκότες ἐρρύσθημεν, διὰ σοῦ τῆς ἀνάγκης τῶν κινδύνων, Παρθένε Θεοτόκε Ἄγνη.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπόχρεων εἰργάσω, πάντα τὸν κόσμον Ἄγνη, εὐχαριστεῖν καὶ αἰνεῖν καὶ δοξάζειν, τὴν χάριν σου ἐσεβῶς· διὰ σοῦ γὰρ τῶν κινδύνων, καὶ θλίψεων λυτρούμεθα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, καὶ φανερώς καὶ κρυπτῶς, ἐπὶ τὴν σὴν καταφεύγομεν, πάντες βοήθειαν, Παναγία Θεοτόκε Ἄγνη, καὶ σεπτῶς σε γεραίρομεν.

Ὁδὴ ζ'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Κάμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἓνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες· ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Βάρος κουφίζων, τῶν ἀνομιῶν μου, μέσον, ἀνόμων ἀνήρησαι, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπεράγαθος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Λόγῃ ἐνύγης, τὴν θεῖαν πλευράν σου, καὶ τῆς πλευρᾶς τὸ ὀλίστημα, ἐπανορθώσω· φλογίνη ῥομφαία δέ, δίδόναι μοι εἴσοδον, Παραδείσου, Σῶτερ προστάπεις πάντοτε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄστρα ἐν ὕψει, τεθεμελιωμένα, τῆς Ἐκκλησίας οἱ Ἅγιοι, γεγεννημένοι τὴν κτίσιν αὐγάζουσιν, ἄθλων ταῖς λαμπρότησι, καὶ τῶν ἰαμάτων φαιδρότησι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βίβλος προσφέρει, αἰεὶ γεγραμμένους, ζώντων Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, τὰ γεγραμμένα Θεοῦ δικαιώματα, προθύμως φυλάξαντας, καὶ ἐνηθληκότας στερρότατα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Παναγία, πανάγιον Λόγον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, ἐν τῷ ἁγίῳ Σταυρῷ ἀνυψούμενον, καὶ καθαγιάζοντα τοὺς ἀνθρώπους, ὀρώσα ἐπώδύρετο.

Ἔτερος, τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τοὺς ἐν Καμίνῳ Παῖδας μιμούμενοι, οἱ τοῦ Πνεύματος τὴν δρόσον δεξάμενοι, ἐν πίστει κραυγάζομεν · Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ Χαίρειν εὐχαρίστως σοι προσφέρομεν, πάσης δυσχερείας διὰ σοῦ, Μήτηρ Θεοῦ ὡς ἀληθῶς λελυτρωμένοι καὶ συμφώνως κράζοντες, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡύλισθημεν ἐσπέρας, κλαυθμῷ πολλῷ, ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τῶν κακῶν, ἀλλὰ τὴν σὴν θεοπρεπῆ σκέπην Παρθένε, δεηθέντες εὔρομεν, ἀγαλλίασιν καὶ λύσιν, ἀπάσης θλίψεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς θεῖον καταφύγιον, τὴν σκέπην σου, πάντες κεκτημένοι πρὸς Θεόν, ἐν πειρασμοῖς καὶ διωγμοῖς, καὶ ἁμαρτίαις, ἐπὶ σοὶ προσπίπτομεν, καὶ διὰ σοῦ ἀπαλλαγὴν, πλουτοῦμεν Ἄχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν χάριν τῆς πρεσβείας σου κηρύττομεν, στόματι καὶ πνεύματι ἀεὶ, ὡς δι' αὐτῆς καὶ πειρασμῶν καὶ τυραννίδος, καὶ βαρείας θλίψεως, καὶ παντοίων παθῶν, οἱ δούλοί σου λυτρούμενοι.

Ἰδὴ ἡ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίπτουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Νεκρὸν με ἔδειξε, τὸ τῆς γνώσεως ξύλον, σὺ δὲ Χριστέ μου νεκρωθεὶς ἐπὶ ξύλου, ἐζώσας καὶ ἐφώτισας ψάλλειν· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἀκάνθαις ἔστεψεν, ὁ παράνομος δῆμος, σὲ Βασιλεῦ παρακοῆς ἐκριζοῦντα, τὴν ἄκανθαν, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ ὕψωσε Σταυρῷ, τὸν πάντας ἐκ τοῦ βάθους, ἐλκύσαντα τῆς πλάνης.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Συνέσει τείναντα, οὐρανοὺς σε τανύει, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὁ λαὸς ὁ ἀγνώμων, ἰώμενον τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας, τῷ πάθει σου Σωτήρ, καὶ παύσαντα τοὺς πόνους, τοῖς ἐκ τῶν ἡλῶν πόνοις.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων λείψανα, εὐωδία θαυμάτων, τοῖς προσιοῦσιν ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ, ἐκπέμπουσι, καὶ παθῶν δυσωδία, διώκουσιν ἀεὶ, καὶ πᾶσιν εὐρωστίαν, ἐνθέως χορηγοῦσι.

Σταυροθεοτόκιον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγίων τάγματα, λιτανεύουσι Κόρη, τὸν ἐκ γαστρὸς σου προελθόντα Δεσπότην, τὸν δεῖξαντα, ἐν Σταυρῷ τούτοις τρίβον, ἀθλήσεως Ἀγνή, καὶ σὲ δοξολογοῦσιν, ὡς πάντων Βασιλίδα.

Ἔτερος, τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄροι καὶ βουνοὶ καὶ βυθός, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογοῦτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς λυτρωθέντες καταιγίδος, ἀμαρτίας καὶ παθῶν καὶ πειρασμῶν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀγαθή, Θεοτόκε εὐχαρίστῳ φωνῇ, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν, ὡς διὰ σοῦ ἐκ θλίψεως, εἰς χαρὰν μετελθόντες.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῇ ὁδύνῃ τῶν κινδύνων, κεκραγότας οὐ παρείδες Ἀγαθή, ἀλλὰ δεήσεως πτωχῆς, ἐπακούσασα ἐρρύσω ἡμᾶς, ἐκ θλίψεως μεγάλης· ὅθεν πιστῶς τὴν σὴν πρεσβείαν, Ἀγνή ἀνυμνοῦμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμαρτημάτων καὶ πταισμάτων, ἡ αἰτία νῦν ἐπήγειρεν ἡμῖν, θλίψεις κινδύνων καὶ παθῶν, καὶ ἀνθρώπων πειρασμοὺς ἀπηνεῖς, ταῖς σαῖς Θεοκυήτορ, θείαις λιταῖς ἐρρυσθημεν, ἐξ ἐχθρῶν παραδόξως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ οἰκτιρμοὶ σου ἐπὶ πάντας, ἀνάως καταπέμπονται Χριστέ, ἀγαθοδότως ἀληθῶς, ταῖς πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε· ἐν ταύτῃ γὰρ πλουτοῦμεν, Χριστιανοὶ τὸ ἔλεός σου, Σωτὴρ ἐλεῆμον.

Ῥδὴ θ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα, ἢ τὸν ἄναρχον Λόγον ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ σεσαρκωμένον Θεόν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις, ὡδαῖς πάντες σε πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἰκρίω σε, ἀνυψωθέντα ὡς ἑώρα, Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων ὁ ἥλιος ἐσβέσθη, καὶ τὸ καταπέτασμα τὸ τοῦ ναοῦ, ἐρράγη, ἢ φαιδρότης Ἰησοῦ παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁρυξάν σου, χεῖρας, οἱ ἄνομοι καὶ πόδας, καὶ πλευρὰν ζωηφόρον, ἐκέντησαν τῇ λόγχῃ, καὶ χολὴν καὶ ὄξος σε, ἐπότισαν Οἰκτίρμον, τοῦ παντός τὸν γλυκασμὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέτριψαν, τοῦ ἀρχεκάκου τὰς παγίδας, συντριβόμενοι πάσαις, ἰδέαις τῶν βασάνων, καὶ στεφανηφόροι τῇ νίκῃ γεγονότες, οἱ γενναῖοι Ἀθληταὶ μακαρίζονται.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἠγίασαν, τῇ καταθέσει τῶν λειψάνων, πᾶσαν γῆν οἱ Ἀθλοφόροι καὶ ἔπαυσαν τὰς κνίσσας, τῶν εἰδωλοθύτων, πυρὶ προσομιλοῦντες, καὶ ἐν τούτῳ μυστικῶς, ὀλοκαυτούμενοι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φιλάγαθε, τῶν Χερουβείμ ἀγιωτέρα, ἡ Θεοῦ Θεὸν Λόγον σαρκί, ἀποτεκοῦσα, τὸν ἀνυψωθέντα σαρκὶ Σταυρῷ ἐθελουσίως, ὑπὲρ πάντων ἐκτενῶς, τοῦτον πρέσβευε.

Ἄτερος, τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἀσπόρου τόκου σύλληψιν, τίς ἐρμηνεύσει βροτῶν; ἀφθόνου τόκου γέννησιν, τίς μὴ θαυμάσει γηγενῶν; διὸ σὲ αἰ φυλαὶ τῆς γῆς, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ Χαῖρε ἐπαξίως σοι, μετὰ φωνῆς ἀλαλαγμοῦ, Παρθένε νῦν προσφέρομεν, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριήλ, ῥυσθέντες ἐκ ποικίλων πειρασμῶν, Θεοτόκε ταῖς πρεσβείαις σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, καὶ εὐφροσύνη θεϊκὴ, Παρθένε ἀπειρόγαμε ἡμῖν ἐπλήθυνε Θεοῦ· ἰδοὺ γὰρ οἱ πενθοῦντες χαλεπῶς, ἀγαλλόμεθα πρεσβείαις σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θυσίαν σοι αἰνέσεως, θύω καὶ γλώσση καὶ φωνῇ, ᾧδὴν εὐχαριστήριον, ἀποδιδούς σοι ἐκτενῶς, Παρθένε ὡς ἠϋξάμην διὰ σοῦ, ἐν ἡμέρᾳ ῥυσθεὶς ἐκ θλίψεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συγχαίρομέν σοι Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ εὐσεβῶς, χαρὰν ἡμῖν ἔβλυσας, ἐκ θλίψεως καὶ πειρασμοῦ· διὸ σοι εὐχαρίστως καὶ ἡμεῖς, τὴν ᾧδὴν ἀποπληροῦμεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶνων, Σταυρώσιμα

Δεσπότης ὦν φιλάνθρωπε Ζωοδότα, ἐξηγόρασας διὰ Σταυροῦ σου τὴν οἰκουμένην, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωτὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠύφρανθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Σταυρῷ προσηλώθη, ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἐτρύγησαν τὰ ἔθνη, Παράδεισον μετὰ Ληστοῦ. Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς βασιλείας, ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τὴν μνήμην τῶν ἀγίων σου, Ἀθλοφόρων ἐορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ βοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Σταύρωσιν καὶ σφαγὴν ὡς κακοῦργος, κατεδέξω Μακρόθυμε, ἵνα πεπτωκότας ἡμᾶς διὰ ξύλου, πάλιν διὰ ξύλου Σταυροῦ σου ὑψώσης, ἀλλ' ἡ τετοκυῖά σε Παρθένος ἐξεπλήττετο, νεκρὸν καθορώσά σε, καὶ στένουσα ἔκραζεν · Ὡ μανία ἄδικος! πῶς κτείνουσιν ἄνομοι τὸν Δίκαιον;

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοὶ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρώσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός, Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ληστῇ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἰώμενος τοῦ Ἀδάμ τὸ ἄλγος, ὁ ὑπέστη ἐχθροῦ συμβουλή, ὑψώθη ἐπὶ ξύλου Βασιλεῦ, καὶ ἄλγος καθυπέστη, χεῖρας καὶ πόδας, ἠλωθεῖς· ὄθεν σου δοξάζομεν, Λόγε τὸ μακρόθυμον.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἐν μέσῳ σε τῶν ἀνόμων δῆμος, τῶν Ἑβραίων ἐσταύρωσε, τὸν μόνον Νομοδότην Λυτρωτά, πάσης παρανομίας, ἐκλυτρούμενον Χριστέ, γένος τὸ ἀνθρώπινον· ὄθεν ἀνυμνοῦμέν σε.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τὰ στίγματα τῶν πολλῶν βασάνων, ὡς τερπνὰ ώραίσματα, προσφέροντες οἱ θεῖοι Ἀθληταί, κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ἐγνωρίσθησαν φαιδρός, πάντοτε πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα...

Διάσωσον ὦ Τριάς ἀγία, τοὺς σοὺς δούλους ὑμνοῦντάς σε, δυνάμωσον ἰσχύϊ τοῦ Σταυροῦ, καὶ

πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν, βαίνειν ὁδήγησον ἡμᾶς, ἔνθα καὶ γενόμενοι, εὔροιμεν τὸ ἔλεος.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Μὴ ἔχοντα καθορῶσα εἶδος, οὐδὲ κάλλος Χριστέ, σὲ σαρκὶ ὑψούμενον ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἢ
πάνανγος Παρθένος, ἀνεβόα ὀδυνηρῶς· Οἴμοι! πῶς σε ἄνομοι, Τέκνον κατεσπάραξαν;